

A Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.703.735/2021/13.
A felperes:	Budapesti Közlekedési Zrt. (1980 Budapest, Akácfa u. 15.)
A felperes képviselője:	Dr. Magyar Diána ügyvéd (1051 Budapest, Sas u. 1. II/1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Peleskey Viktória kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	Közbeszerzési Hatóság Elnöke (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Dr. Bencze Bálint Ügyvédi Iroda – dr. Bencze Bálint ügyvéd (1136 Budapest, Raoul Wallenberg u. 7.)
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.65/13/2021. számú közigazgatási határozat megtámadása

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100 000 (egyszázezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – az adóhatóság külön felhívására – 204 000 (kettőszáznégyezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti nyílt eljárást indított „Védőlábbeli beszerzése” tárgyában 2019. december 3-án. A felperes a felhívás IV.2.2. pontjában az ajánlatok vagy részvételi jelentkezések benyújtásának határidejeként 2020. 01. 14. 10:00 óráját, a IV.2.6) pontjában az ajánlati kötöttség időtartamát az ajánlattételi határidő lejártától számított egy hónapban határozta meg. A IV.2.7.) pont szerint az ajánlatok bontási ideje 2020. január 14. 12:00 óra volt. Az ajánlattételi határidőn belül négy ajánlattevő nyújtott be ajánlatot.
- [2] 2020. február 13-án a felperes arról tájékoztatta az ajánlattevőket, hogy az ajánlatok tervezettnél hosszabb értékelése miatt az elbírálásra az ajánlati kötöttség lejártáig nem kerül sor. A Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján az ajánlati kötöttség további 30 nappal történő fenntartására hívta fel az ajánlattevőket.

- [3] A felperes 2020. február 26. és 2020. szeptember 15. között három alkalommal a hiányok pótlását, 2020. szeptember 22-én a mintapéldányokat, 2020. október 7-én az igazolásokat kérte az ajánlattevőktől. A 2020. november 19-i összegezésében nyertes ajánlattevőként megnevezett, a Domotors Járműalkatrészeket Gyártó és Felújító Kft.-vel a felperes 2021. január 13-án kötött szerződést, majd az eljárás eredményéről szóló tájékoztatást 2021. február 1-én adta fel az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

Az alperes határozata

- [4] Az alperesi érdekelt hivatalbóli kezdeményezésére eljárta alperes a D.65/13/2021. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a közszolgáltatók közbeszerzéseire vonatkozó sajátos közbeszerzési szabályokról szóló 307/2015. (X.27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatát. Fentiek jogkövetkezményeként a felperest 3 400 000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Döntése indokolásaként a Korm. rendelet 1. § (2) bekezdésére, a Kbt. 70. § (1)-(2) bekezdéseire, a 81. § (11) bekezdésére, a 131. § (1) és (5)-(6) bekezdéseire, az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló 2014/25/EU Irányelve (a továbbiakban: 2014/25/EU irányelv) (89) preambulumbekkezdésére, 36. cikk (1) bekezdésére, valamint a Kúria Kfv.VI.38.008/2018/6. számú ítéletének 47-48. pontjaira hivatkozott (határozat 46-52. pontok).
- [5] Az ajánlati kötöttség minimális időtartamáról a felhívás a Kbt. 81. § (11) bekezdésének megfelelő IV.2.6) pontja rendelkezett. A felperesnek 2020. január 14-től egy hónapon belül a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdése alapján a bírálatot el kellett végezni. Az ajánlati kötöttség meghosszabbításának időtartama a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerint a bírálat szempontjából az eredeti ajánlati kötöttség lejárt napjától számított hatvan napot nem haladhatta meg. A felperes a közbeszerzési igényét 2020. évre tervezte, a beszerzési igénye 2019-ben merült fel. A nyertes ajánlattevőnek már 2020-ban (és nem 2021-ben) meg kellett volna kezdeni a teljesítést. A Kbt. 46. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy az előkészítés kapcsán a becsült értéken kívül adatok az EKR-ben nem fellelhetők. Az EKR szerint 2020. január 15. és 2020. február 13. között (mikor a felperes kérte az ajánlati kötöttség fenntartását) nem történt eljárási cselekmény. A felhívás szerint az ajánlati kötöttség időtartama egy hónap, ezalatt az EKR-ben rögzített eljárási cselekmény nem történt. Az első hiánypótlási felhívás a külön dokumentumban megküldött, szakmai ajánlatokkal kapcsolatos hiánypótlás mellett 2020. február 26-án kerül kiküldésre, 2020. március 3-i határidővel. A második hiánypótlási felhívás 2020. április 3-án került kiküldésre, 2020. április 8-ai határidővel. Az EKR-ben 2020. április 9-től 2020. szeptember 15-ig eljárási cselekmény nem került rögzítésre. 2020. szeptember 15-én került kiküldésre a harmadik hiánypótlási felkérés 2020. szeptember 18-ai határidővel. 2020. szeptember 22-én a felperes hiánypótlásként a minta példányokat kérte 2020. szeptember 25-i határidővel. 2020. október 7-én az ajánlattevőktől az igazolásokat kérte be. 2020. november 6-án az egyik ajánlattevő ajánlatát érvénytelenné nyilvánította, majd 2020. november 19-én rögzítette az EKR-ben az összegezést. Az EKR-ben 2020. április és szeptember között nem rögzített eljárási cselekményt, és nem is mutatta be, hogy ekkor mi történt az ajánlatok bírálata körében. A többszöri hiánypótlás ellenére az ezek teljesítésére adott határidők nem utalnak a bírálat elhúzódására. A felperes alaptalanul állította a 2022. szeptember 22-én bekért mintapéldányok vizsgálatának elhúzódását. Az EKR szerint 2020. október 7-én már az igazolásokat kérte be az ajánlattevőktől, eszerint ekkor a mintapéldányok vizsgálatát már

lezárta. Az összegezés 2020. november 17-i megküldésével az ajánlati kötöttség kiterjesztése majd hét hónappal meghaladta a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerinti időtartamot. Nem fogadta el a felperes hivatkozását a Kbt. 2021. február 1-ei módosítására az ajánlati kötöttség vonatkozásában, a Kbt. kógens rendelkezései alapján ezek a 2021. február 1. után megindított közbeszerzési eljárásokban irányadóak. (határozat 53-58. pontok)

- [6] A Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja alapján – a (11) bekezdés szerinti szempontokat értékelve – kötelezte a felperest a bírság megfizetésére. Ennek összecszerű meghatározásakor az eset valamennyi körülménye körében a terhére értékelte a közbeszerzés tárgyát, a jogsértés súlyát, az alapelvi rendelkezést védő tételes jogszabályi rendelkezés sérelmét, a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés reparálhatatlanságát, annak hosszú időtartamát. A javára értékelte az eljárást segítő, együttműködő magatartását és a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás közötti rövidebb időtartamot. Figyelembe vette, hogy a beszerzés saját forrásból valósult meg, a nyilvánvaló szándékosság pedig nem volt megállapítható. (határozat 59-63. pontok)

A felperes keresete, az alperes védírata

- [7] A felperes az alperes határozatát keresettel támadta, melyben elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a jogsértés hiányának megállapítását és a bírság kiszabásának mellőzését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését (helyesen: megsemmisítését), a bírságkiszabás mellőzését és az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a határozat megváltoztatását és a bírságkiszabás mellőzését, negyedlegesen a határozat megváltoztatásával a bírságösszeg 200 000 forintra mérséklését kérte. Hivatkozása szerint a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatának „lehető legrövidebb” idő fordulata nincs konkrétan számszerűsítve. A nyelvtani értelmezés szerint ez a releváns körülményekhez képest legrövidebb időt jelenti, amelynek eleget tett. A Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondata nem is sérülhetett, ez az előírás szubjektív fogalom, ugyanis a Kbt. a kirívó mértékű elhúzóadás esetét sem határozza meg. A közbeszerzési eljárást 2019. december 3-án, még a járvány miatti veszélyhelyzet előtt indította meg. A korlátozó intézkedések az ajánlatkérőknek és az ajánlattevőknek is sok nehézséget okoztak. A működésük átszervezése sok esetben a hiánypótlási határidők meghosszabbítását és a bírálathoz való hozzáférést lassulást eredményezett. Az ajánlatot a lehető legrövidebb időn belül bírálta el. Ezt igazolja a nyertes ajánlattevő jogorvoslati eljárásban csatolt nyilatkozata is. Az alperes fentieket figyelmen kívül hagyó határozata ellentétes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésével, a bírság kapcsán pedig okszerűtlen mérlegelést tartalmaz. Az eddigi joggyakorlat következetes volt abban, hogy a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerinti kötöttség hosszabbítást követően a felek konszenzussal is kiterjeszthetik a kötöttséget, mely lehetőség a Kbt. 2021. február 1-i módosításával sem változott. Ennek kapcsán az alperes D/695/33/2016. és D.32/15/2019. számú határozataira hivatkozott. 2021. február 1-től a Kbt. 70. § (2a) bekezdése lehetővé teszi az ajánlati kötöttség 180 napon túli fenntartását is, és a nyertes ajánlattevő az ajánlatát fenntartotta. A Kbt. 70. § (2) bekezdése alkalmazását követő konszenzus létrejött, ennek értékelését az alperes sem mellőzhette. Hivatkozott még a Fővárosi Törvényszék 103.K.704.732/2020/9. számú ítéletében foglaltakra. A Kbt. 70. § (2) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, hogy a bírálathoz való hozzáférést 90 vagy 120 napon belül be kell fejezni. A Kbt. az alperes által is hivatkozott Irányelvvel összhangban van. 2021. előtt a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerinti kötöttség időtartamát a felek konszenzusa határozta meg, később pedig maga a Kbt. teszi lehetővé a kötöttség időbeli korlát nélküli meghosszabbítását. Az alperes téves jogszabályértelmezése miatt a határozat jogszabálysértő, az indokolás a korábbi joggyakorlattól való eltérést nem támasztja alá. Tévesen állítja az alperes, hogy a beszerzési igényt a felmerülés évében kell kielégíteni. A 2020. évet követően is fennálló beszerzési

igénye nem vitatható el. A Kbt. nem tartalmaz olyan eredménytelenségi okot, amely alapján a bírálati kötelezettség alól mentesült volna. Az alperes joggyakorlatában sem fordult elő, hogy a Kbt. 70. § (1) bekezdésének sérelmét állapította volna meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel, annak ellenére, hogy számos eljárás lezárására az eljárás megindítását követő évben került sor. A bíróság kapcsán a mérlegelés jogszerűségét vitatva hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.172/2014/12. számú ítéletére. Érdeksérelem hiányában a javára kellett volna értékelni a jogsértés csekély súlyát; azt, hogy a jogsértésnek nem volt befolyása az eljárást lezáró döntésre; együttműködő magatartását; a szándékosság hiányát; azt a tényt, hogy jogsértést nem követett el; továbbá, hogy az alperes gyakorlatában a terhére rótt jogsértés megállapítására korábban erre nem volt példa, nem számíthatott emiatt szankcióra. A kérdéses időszakban az ajánlatok szakmai értékelése folyt, erről az EKR rendszerbe nem kellett feltölteni semmit. A Kbt. 2021. február 1-től hatályos módosítása szerint az ajánlati kötöttség 180 napon túl is fenntartható, ha a nyertes ajánlattevő fenntartja az ajánlatot. Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 18.K.707.954/2020/5. számú döntésére, melyben a bíróság a bírságot mérsékelte.

[8] Az alperes védírata szerint a határozatában foglaltakat fenntartotta és a kereset elutasítását kérte annak alaptalanságát állítva. Arra hivatkozott, hogy a járványhelyzet nem indokolhatja, hogy közel 5 hónapig ne történjen eljárási cselekmény. A Kbt. 2021. február 1-i módosításai a perbeli esetre nem irányadóak, azonban az ajánlatok 2020. február 14-i bontása és az összegezés 2020. november 19-i közzététele között eltelt 11 hónap a Kbt. módosítása szerinti határidőket is túlhaladta. Hangsúlyozta, hogy a jogalkotó a járványhelyzetre tekintettel az egyébként kógens módon alkalmazandó Kbt. 70. §-a kapcsán nem határozott meg kivételes szabályokat. A bíróság összegét jogszerű mérlegelés eredményeként határozta meg, az a becsült érték (173 300 000 forint) 1,96 %-a volt a Kbt. 165. § (4) bekezdése szerint alkalmazható 10 %-kal szemben. Hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.730/2018/11. számú döntésére.

[9] Az alperesi érdekelt a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes megsértett jogszabályként kizárólag az Ákr. 81. § (1) bekezdésére hivatkozott, melyet az alperes nem sértett meg. Emellett a felperes szerint az értékelni elmulasztott körülményeket az alperes nem is vehette figyelembe. A Kbt. 70. § (1) bekezdése kógens szabály, melyet a felperes által felsorolt, általánosításokon alapuló körülmények nem írhatnak felül. Rámutatott arra, hogy a felperes dátumszámítással kapcsolatos álláspontja téves, következtetései nem konkrét tényállításokra épülnek. A beszerzési igény kielégítésére irányuló okfejtés téves, az eredménytelenné nyilvánítás jogalapja pedig a Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja lehetett volna. A bíróság mérlegelése kapcsán felhozott érvek iratellenesek, a határozat 62. pontja egyértelműen rögzíti az értékelt körülményeket.

A bíróság ítélete és annak indokai

[10] A kereset az alábbiak szerint alaptalan.

[11] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. A bíróság a perben azt bírálta el, hogy a felperes keresetében előadott hivatkozások szerint az alperes határozata és eljárása jogszabálysértő-e. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási

eljárás iratai alapján állapította meg. Hivatalból bizonyítást nem végzett. Döntése meghozatala során a Kúria joggyakorlatát figyelembe véve járt el, attól nem tért el.

- [12] A felperes eljárásjogi jogsértésként az Ákr. 81. § (1) bekezdésére hivatkozott annak kifejtésével, hogy az alperes indokolási kötelezettsége elmulasztásával hozott határozatot, mert nem értékelt számos általa relevánsnak tartott körülményt. A bíróság a felperes álláspontja ellenében azt állapította meg, hogy az alperes határozata részletesen feltárt és ennek megfelelően pontosan rögzített tényálláson alapul. A határozatból a tényálláson túl megismerhetőek a felek nyilatkozatai, valamint ennek jogi értékeléseként az alperes döntésének ténybeli és jogszabályi alapjai is. A határozat 1-19. pontjai rögzítik a közbeszerzési eljárás releváns elemeit, a 20-45. pontok az alperes által vizsgált hivatalbóli kezdeményezés tartalmát és a felperes erre tett észrevételeit, végezetül pedig a 46-63. pontok az alperes fentiekből levont, jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott következtetéseit, vagyis a döntése jogi indokolását.
- [13] Az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettség a döntést alátámasztó releváns tényekre és ezek jogi értékelésére terjed ki. Az alperes a határozatának 58. pontjában egyértelműen rögzítette, hogy a felperes jogi és ténybeli érvelését nem fogadta el. Az indokolási kötelezettség megsértése kizárólag azon állítás felperes általi sikeres bizonyítása esetén válik megállapíthatóvá, hogy az alperes a döntés érdemére kiható releváns tény nem vett figyelembe a határozat meghozatala során. Az azonban, hogy az alperes a feltárt körülményekből a felperestől eltérő jogi következtetéseket vont le, nem eredményezi az Ákr. 81. § (1) bekezdésének megsértését. Ebből következően a felperes által hivatkozott – álláspontja szerint az alperes által értékelni elmulasztott – körülményeket a bíróság a felperes által állított anyagi jogi jogsértés körében vizsgálta.
- [14] Az alperes helytállóan hivatkozott a Kbt.-ben és a 2014/25/EU irányelvben lefektetett hatékony és gyors közbeszerzési eljárás megvalósításának célkitűzésére. Ennek biztosítéka a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatában foglalt kötelezés, mely szerint az ajánlatkérő az ajánlatokat a lehető legrövidebb időn belül köteles elbírálni. A bíróság nem osztotta a felperes azon hivatkozását, mely szerint a „lehető legrövidebb időn belül” fordulat egy szubjektív, időbeli végpont nélküli „gumiszabály”. A hivatkozott fordulat nem az ajánlatkérők megítélésén alapuló határidőt rögzíti, máskülönben nem lenne alkalmas az ajánlattevői érdekek védelmének és a közbeszerzési eljárás Kbt. preambulumban rögzített céljának – a közpénzek hatékony felhasználása átláthatósága biztosításának – megvalósítására. A Kbt. 70. § (1) bekezdésének értelmezése nem korlátozódhat a hivatkozott előírás megsértett jogszabályhelyként megjelölt első mondatára, hanem azt a további előírásokra is tekintettel kell értelmezni. Az ajánlatkérő például a Kbt. 69. §-ától eltérően az ajánlatok bírálata és értékelése nélkül meghozhatja az eljárás eredménytelenségéről szóló döntést, ha az adott eljárásban végleges árajánlatok mindegyike meghaladja a - 75. § (4) bekezdésének megfelelően igazolt - rendelkezésre álló anyagi fedezet összegét. A Kbt. 70. § (2) bekezdése pedig a bírálati határidő szempontjából releváns ajánlati kötöttség kiterjesztésének kógens szabályait rögzíti.
- [15] A Kbt. szabályozási rendszere alapvetően kötött, kógens előírásokra épül. A 2. § (7) bekezdése alapján a Kbt. szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben a törvény az eltérést kifejezetten megengedi. A törvény rendelkezéseinek alkalmazásakor, valamint a jogszabályban nem rendezett kérdésekben a közbeszerzési eljárás előkészítése, lefolytatása, a szerződés megkötése és teljesítése, illetve a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárás során a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljával összhangban, a közbeszerzés alapelveinek tiszteletben tartásával kell eljárni.

- [16] A Kbt. 70. § (1)-(2) bekezdései nem engednek kifejezett eltérést az ajánlatok elbírálása és az ajánlati kötöttség alkalmazása körében. Ezzel szemben tévesen állítja a felperes azt, hogy a szerződéskötés érdekében az általa hivatkozott körülmények miatt a fenti előírások figyelmen kívül hagyásával saját elhatározása szerint határozhatta meg az ajánlati kötöttség és a bírálat időtartamát.
- [17] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. A Kbt. preambuluma szerint a törvény elsődleges jogalkotói célja nem csupán a szerződés megkötése a felek között, hanem – többek között – a közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása, továbbá a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése. A közbeszerzési eljárás gyors és hatékony lefolytatása minden szereplő érdekét szolgálja, és végső célja az ajánlatkérő számára legkedvezőbb ajánlat alapján történő szerződéskötés. A Kbt. 70. § (2) és (2a) bekezdéseinek 2021. február 1. napján hatályba lépett módosítása valóban lehetőséget biztosít az ajánlati kötöttség 120 napon túli fenntartására. Ez azonban nem teszi jogszerűvé a felperes eljárását, ugyanis a jelen per alapjául szolgáló közbeszerzési eljárás lefolytatáskor hatályos Kbt. erre még nem adott lehetőséget.
- [18] A felperes által részletezett körülmények – járványhelyzet miatti rendkívüli jogrend bevezetése és a gazdasági életet alapvetően befolyásoló korlátozások – nem igazolhatták a közbeszerzési eljárás kógens szabályainak figyelmen kívül hagyását. Az alperesi érdekelt az egyes ajánlatkérői döntéseket, intézkedéseket összegezve helyesen mutatott rá arra, hogy a 2020. január 14-i bontástól számított 30 napos ajánlati kötöttség meghosszabbítását 2020. február 13-án kérte, amely időtartam 2020. március 16-án járt le. Ehhez képest nem volt érdemi indoka annak, hogy a felperes az összegezést miért csak 2020. november 19-én készítette el. A fentiek mellett a bíróság helyesnek tartotta az alperes azon hivatkozását is, hogy a veszélyhelyzet okozta időbeli késedelemre a felperes konkrétumokat nélkülöző módon hivatkozott, függetlenül attól, hogy a hivatkozott időtartam alatt hiánypótlásokat küldött ki, melyeket az ajánlattevők teljesítettek is. A hiánypótlási felhívások önmagukban nem igazolták a bírálat elhúzódását, és arra sem merült fel adat, hogy az ajánlattevők az előírt kötelezettségeiket a veszélyhelyzetre visszavezethető okból nem tudták a felperes által megállapított határidőn belül teljesíteni. Az pedig, hogy a nyertes ajánlattevő az ajánlat fenntartásáról nyilatkozott, szintén nem tette jogszerűvé a felperes eljárását, ugyanis nem alkalmas az érdemi bírálati cselekmény nélküli több hónap igazolására.
- [19] A felperes állításával ellentétben az alperes a határozata 56. pontjában helyesen mutatott rá arra, hogy a felperes ajánlatkérői magatartása megítélésekor jelentősége van annak, mely időpontban merült fel a beszerzés és ehhez kapcsolódóan a közbeszerzési eljárás megindításának igénye, valamint a felhívásban közölt határidők is lényeges feltételeknek minősülnek, hiszen az ajánlat meghatározása során az ajánlattevők erre is figyelemmel vannak. Jelen esetben helyesen állapította meg az alperes, hogy a felhívás szerint a beszerzési igény már 2019-ben felmerült, 2020-ban pedig már a nyertes ajánlattevőnek teljesítenie kellett volna, ezzel szemben a szerződés megkötésére csak 2021. januárjában került sor, a teljesítés pedig csak ezt követően kezdődhetett. A beszerzési igény folyamatos fennállása nem menthette ki az elbírálás jelentős idejű késedelmét. Még az ajánlatkérő érdekkörén kívül eső objektív akadály esetén sem húzódhat a bírálat időtartama a Kbt. keretein túli időtartamra; ezen esetekben az ajánlatkérő köteles levonni a Kbt. által előírt jogkövetkezményeket, és a feltételek bekövetkeztével eredménytelenné nyilvánítani az eljárást.
- [20] A felperes a fentiekre tekintettel alaptalanul sérelmezte azt, hogy az alperes nem fogadta el a

jogorvoslati eljárásban előadott érveit, és azokat részletesebben nem vizsgálta, mivel ezek nem voltak alkalmasak a Kbt. 70. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettség megszegésének kimentésére.

- [21] A mindkét fél által hivatkozott, hasonló ügyekben hozott alperesi eseti döntések – jogi kötőerő hiányában – nem voltak figyelembe vehetők a bíróság döntése során, az azokban írtakról ezért a bíróság nem foglal állást. Nem volt a felperes javára értékelhető körülmény, hogy az alperes joggyakorlatában nem található hasonló tartalmú döntést, tekintettel arra, hogy a Kbt. kógens szabályait mindenki köteles betartani, és azok megszegése esetén a jogkövetkezményeket viselni. A törvény előírásait nem az alperes joggyakorlata teszi alkalmazandóvá, ezért a jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy korábban az alperes feltárt-e hasonló esetet.
- [22] A bíróság kiszabása során az alperes mérlegelési jogkörében eljárva hozott döntést, amely esetben a bíróság eljárására a Kp. 85. § (5) bekezdése az alkalmazandó. Eszerint a bíróság a perbeli esetben a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszabálysértő jellegét csak a Kbt. 165. § (11) bekezdésében meghatározott mérlegelési jogkör jogszabályi kereteinek kirívó megsértése esetén állapíthatja meg; akkor, ha a közigazgatási szerv hatáskörét nem a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta, vagy a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból nem állapíthatóak meg, vagy azok nem okszerűek.
- [23] Az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntését a felperes kereseti érvei mentén vizsgálva a bíróság azt állapította meg, hogy a mérlegelési szempontokat a határozat 62. pontjában rögzítette, ezek között pedig az együttműködő, eljárást segítő magatartás és a szándékosság hiánya is feltüntetésre került. Ezek értékelésének elmaradását ezért a felperes alaptalanul állította. A jogsértés súlyát a felperesi kifogással szemben az alperes megalapozottan értékelte a felperes terhére helyesen az alapelvi rendelkezéseket védő tételes jogszabályi rendelkezés megsértésére tekintettel. Az érdeksérelem hiánya mellett alaptalanul kifogásolta a felperes azon körülmény értékelésének elmaradását is, hogy a jogsértésnek az eljárást lezáró döntésre nem volt kihatása. Egyrészt a nyertes ajánlattevő ajánlati kötöttség fenntartására vonatkozó nyilatkozata nem mentesítette a felperest a Kbt. 70. § (1) bekezdése szerinti kötelezettsége alól, másrészt pedig az, hogy ennek ellenére a nyertes ajánlattevővel szerződést kötött, a jogsértés reparálhatósága, és nem az érdeksérelem hiánya körében volt értékelhető, melyet egyébként az alperes a felperes terhére értékelt. Nem volt a felperes javára értékelhető az sem, hogy az alperes korábbi joggyakorlatában a Kbt. hivatkozott rendelkezése megsértését megállapító döntés nem volt fellelhető, ugyanis a Kbt. 165. § (11) bekezdése nem tartalmaz erre vonatkozó mérlegelési szempontot. A fentiek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes mérlegelési jogkörben hozott döntése megalapozott és okszerű volt, azzal kapcsolatos jogsértés a keresetben foglaltak alapján nem volt feltárható.
- [24] A fentiekben kifejtettek szerint az alperes határozata jogszerű volt, az ezt vitató kereseti hivatkozások pedig alaptalannak bizonyultak, ezért a bíróság a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [25] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pereszes felperest az alperes perköltségének megfizetésére. A perköltség összegét a költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet szerint előterjesztett nyomtatványban a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdéseinek megfelelően felszámított összeggel egyezően állapította meg

a 82. § (3) bekezdésére és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel. A bíróság annak összegét az alperest képviselő kamarai jogtanácsos által elvégzett jogi munka szakmai nehézségével és időigényével arányosnak tartotta, értékelve, hogy az alperes képviselője védíratot terjesztett elő.

[26] Az érdekelt nem számított fel perköltséget, így arról a bíróságnak – a Kp. 35. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak ellenére – a Pp. 81. § (1) - (2), (5) és 82. § (3) bekezdései alapján rendelkeznie nem kellett.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (2) bekezdése által felhívott, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint meghatározott összegű kereseti illeték viselésére a bíróság a pervesztes felperest a Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdései alapján kötelezte.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése és a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. február 23.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

Fintáné dr. Vásárhelyi Julianna s.k.
előadó bíró

dr. Bíró Péter s.k.
bíró